

Arabiske tradisjoner...

Når en arabisk familiemann kommer hjem etter at en lang og hard arbeidsdag er slutt, blir han tatt imot av sin smilende kone som har stelt i stand måltid til ham.

Han starter med å skifte klær og vaske hender og ansikt. Så setter han seg på sin faste plass og venter på at kona skal hente maten.

Når han er ferdig med å spise, roser han kona for det gode måltidet. Så vasker han hendene sine igjen og setter seg på plassen sin, lener seg tilbake på en god pute og stryker en hånd over ansiktet som tegn på at han er trøtt.

Da kommer kona med svart, sterk te eller kaffe, samt vannpipe eller askebeger hvis han røyker.

Så snakker han med kona si om arbeidet, lønningen eller andre passende samtaleemner, hvis ikke kona da klager på barna og forteller hvor sliten hun er over oppførselen deres.

Om kvelden tar mannen i mot gjester – slektninger eller venner – som kommer på besøk.

Under besøket deltar ikke kona sammen med mannen med mindre gjestene er nære slektninger – hun og de andre kvinnene trekker inn på et eget rom som brukes i slike situasjoner.

Misunnelse og skjebne er velkjente ord for den vanlige araber; han analyserer nesten "alt" ved å bruke disse to faktorene. Et eksempel: En liten søt gutt leker på gaten. Han er stygg i klærne og skitten selv om familien har god råd. Hvorfor? De frykter misunnelige øyekast fra omgivelsene. Et annet eksempel er at man kan høre fra folk som tar stygge sjanser med høy risiko, at det er skjebnen som bestemmer over liv og død!

I nesten alle slags diskusjoner flettes det inn religiøse tekster som begrunnelse og bekreftelse på at man har rett, også i de sammenhenger der dette slett ikke er relevant.

Også magi brukes, for eksempel som hjelpemiddel for å finne ut av en sak eller et problem. Man tyr også til magikere og andre som skal ha overnaturlige evner for å få hjelp til å stanse personer og handlinger som kan gjøre en skade.

Regjeringene og lovene hindrer av og til modernisering og utvikling i de arabiske samfunnene, for eksempel ved at man beholder unødvendige tradisjoner, for eksempel ærestradisjoner som beskytter en person som dreper kvinnelige familiemedlemmer (så som kone, mor eller søster), dette fordi det regnes som stammetradisjoner.

Det hender også at regjeringene innfører nye, dårlige lover for å forhindre militærkupp eller opprør – kun for å sikre trygghet og sikkerhet for seg selv. Hver eneste hendelse og hver eneste steg i en enkel og naiv arabers liv styres og påvirkes av alt dette: gamle tradisjoner, nedarvede forestillinger - så som troen på misunnelse, magi og skjebne - eller også strenge statlige lover.

Når man så skal studere de arabiske tradisjonene, må man altså ta hensyn til stammelover og gamle strukturer, religiøse regler, de politiske hendelsene og den økonomiske stillingen og historien til det området man kartlegger. Dette må man legge frem på en slik måte at man får en forståelse av at det er naturlige sannheter for et samfunn som lever i spennet mellom en historie med dype røtter og et moderne samfunn.

Stammelover og eldgamle strukturer har regler for håndtering av æreskriminalitet, blodhevn, flukt, bevertning av gjester og andre gamle tradisjoner.

Religiøse regler kan noen ganger sette en stopper for de dårlige tradisjonene, for eksempel når det gjelder blodhevn og æreskriminalitet som islam ikke aksepterer.

Politiske hendelser kan føre til at folk bruker positive tradisjoner til "negativ" oppførsel, for eksempel ser man dette i forhold til bruk av humor. I den arabiske verden finner man mange vitser med "dobbel betydning" – det er på den ene siden humor og på den andre siden kritikk mot regjeringen. Man gjør det på denne måten for ikke å få problemer med myndighetene. Den økonomiske situasjonen til fattige folk kan føre til at de tigger eller driver med svindel, i boken vises dette ved at for eksempel tiggering er nevnt som et yrke.

Les mer "Arabistikk 2: Kultur og tradisjoner"